

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1561/04
10.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva urbanizma i građevina Republike Srbije - Raški okrug - Kraljevo broj 918-360-345-432/2003-03 od 20.02.2004. godine, u predmetu izdavanja upotrebne dozvole, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 10.05.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva urbanizma i građevina Republike Srbije - Raški okrug - Kraljevo broj 918-360-345-432/2003-03 od 20. 02. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena na rešenje Odeljenja za urbanizam i imovinsko pravne poslove Opštinske uprave opštine Vrnjačka Banja broj 354-88/03 od 22.10.2003. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za izdavanje upotrebne dozvole za izvedene radove na izgradnji stambenog objekta na katastarskoj parceli broj aa i bb obe u KO BB.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da osporenim rešenjem nisu cenjeni svi navodi žalbe tužioca izjavljene na rešenje prvostepenog organa od 22. 10. 2003. godine, kao i da tuženi organ nije postupao u skladu sa odredbama čl. 171. i 175. Zakona o planiranju i izgradnji i njegov zahtev rešavao po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu toga Zakona. Ovo posebno iz razloga što se predmetni objekat već koristi, a rešenjem o građevinskoj dozvoli njemu je kao investitoru izdato i naknadno odobrenje za izvedene radove na izgradnji stambenog objekta u svemu prema glavnom projektu izvedenog stanja objekta. Takođe u zapisniku komisije za tehnički pregled izvedenih radova od 15. 07. 2003. godine nisu konstatovana nikakva odstupanja od tehničke dokumentacije izdatog odobrenja u pogledu ugrađenih materijala i izvedenih instalacija i drugo, odnosno nisu stavljene posebne primedbe da objekat nije podoban za upotrebu osim što se konstatuje da svetla širina stepenišnog kraka treba minimalno da iznose 115 cm, i da se zbog toga ne može izdati upotrebna dozvola, što je suprotno Odluci o uslovima i tehničkim normativima za projektovanje stambenih zgrada i stanova ("Službeni list grada Beograda" br. 12/73) i Pravilniku o minimalnim tehničkim uslovima za izgradnju stanova ("Službeni list SFRJ" br. 45/67). Iz iznetih razloga predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu Ministarstvo za kapitalne investicije Republike Srbije, kao pravni sledbenik tuženog organa, u smislu odredbe člana 10. Zakona o ministarstvima ("Službeni glasnik RS" br. 19/04), je ostalo u svemu kod navoda iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predložilo da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je doneo ožalbeno rešenje iz razloga iznetih u njemu, koje kao na zakonu zasnovane u svemu prihvata i tuženi organ. Takođe, tuženi organ navodi da je razmotrio navode žalbe, ožalbeno rešenje i sve spise ove upravne stvari, ali nalazi da su neosnovani navodi žalbe.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je istim povređen zakon na štetu tužioca. Naime, tuženi organ nije ocenio navode žalbe tužioca da je on posedovao odobrenje za izvedene radove prema projektu izvedenog stanja, koje je izdato od strane nadležnog organa, a koje navode ponavlja i u tužbi, pa je zbog toga osporeno rešenje zahvaćeno bitnom povredom odredbi člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 33/97), prema kojoj se odredbi u obrazloženju drugostepenog rešenja moraju oceniti svi navodi žalbe. Takođe, prvostepeni organ se u rešenju od 22. 10. 2003. godine poziva na član 125. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS" br. 47/03), kao na materijalno pravni propis na osnovu koga je to rešenje doneto, dok se tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja poziva na odredbu člana 125. stav 2. istog Zakona. Osim toga u obrazloženju osporenog rešenja je navedeno da je neke primedbe prvostepeni organ otklonio, a neke ne, ne navodeći o kojim otklonjenim, a kojim neotklonjenim primedbama se radi, pa su, po nalaženju ovog suda u sprovedenom upravnom postupku učinjene i bitne povrede odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku jer obrazloženje rešenja između ostalog treba da sadrži i odgovarajuće pravne propise kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu, a što u konkretnom slučaju prema navedenom nije učinjeno. Pri tome u zapisniku komisije za tehnički

nepoznavaju, a što u konkretnom slučaju prema navedenom nije utinjeno. Pri tome u zapisniku Komisije za tehnički pregled izvedenih radova od 15. 07. 2003. godine, na koji se tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja poziva, a prema kome se ne može izdati predmetna upotrebna dozvola se navode Pravilnik o minimalnim tehničkim uslovima za izgradnju stanova iz 1967. godine i Pravilnik, odnosno ustvari Odluka o minimalnim tehničkim uslovima za projektovanje stambenih zgrada i stanova iz 1973. godine, koji se odnose na grad Beograd, pa je nejasno na osnovu kog propisa se oni primenjuju za ovaj slučaj - u opštini Vrnjačka Banja. Pri tome iz spisa predmeta proizlazi da je zahtev za izdavanje upotrebne dozvole podneo tužilac 24. 09. 2001. godine, odnosno pre stupanja na snagu Zakona na osnovu koga je odlučivano po zahtevu, pa je prvostepeni organ bio dužan da ima u vidu odredbe člana 171. i 175. upravo tog Zakona, koje upućuju da će se o zahtevima podnetim pre stupanja na snagu tog Zakona odlučivati primenom ranijeg Zakona, a na šta se osnovano u tužbi ukazuje.

Stoga je u ponovnom postupku potrebno otkloniti povrede pravila postupka na koje je ukazano, te pravilno i potpuno utvrditi odlučne činjenice, pa nakon toga pravilnom primenom materijalnog propisa doneti na zakonu zasnovano rešenje.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbi člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 10. 05. 2006. godine, U. 1561/04

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vesna Karanović,s.r. Snežana Živković,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK